

rede Kort, for ikke at komme til at forraade, at der er en Lavning tilstede paa Kysten ved Snoghøi, og jeg skal tillade mig at rette det Spørgsmaal til den ærede Indenrigsminister, hvorfor man ikke paa Kortet tillige har angivet Høiden paa et Stykke ind i Landet, da dette dog efter mit Skjøn maatte være af særlig Interesse for at bevise det, man netop vil bevise, at der ikke er gunstig Leilighed til Havneanlæg. Naar der i Motiverne er sagt, at Stribsodden og Kastelsodden ved Fredericia tilbyde hypperlig Leilighed for Havneanlæg, saa kan det ganske vist ikke nægtes, at naar man lægger Havnen paa Siden af Odderne, saa vil Leiligheden dertil være gunstig, men der er det, som jeg før bemærkede, Tilfældet, at den Løse og safte Sis meget tidlig vil tilstoppe Havnen, saa at den ikke kan passeres under Sisvintre, og paa selve Bynten vil der fornuftigviis ikke kunne være Tale om at bygge en Havn, thi Strøm og Sis ville idetviis strax ribe ethvert saadant Bygningsarbejde bort fra disse Yderpunkter. Derimod kan man uden Vanskelighed bygge Havnen ved Middelfart baade Ost for den nuværende Havn og Vest for samme. Naar det endvidere i Motiverne siges, at man uden synnerlig store Beslutninger kan føre Hovedbanen ind igjennem Fredericia Fæstning, istedetfor at lade den gaae uden om Fæstningen og lægge Hovedstationen paa Fredericia Glacis, saa maa det vistnok forekomme Enhver meget besynderligt, og man kan ikke let frigjøre sig for den Betragtning, at enten maa den ene eller den anden Beregning være urigtig, thi det er jo dog en vitterlig Sag, at Expropriationen af Kjøbstadgjorder er meget løslig, og at Baneanlægget i selve Thyen, hvor der kan blive Tale om at expropriere baade Bygninger og Byggepladser, maa blive betydelig dyrere end udenfor Thyen.

Efterat jeg saaledes, saa godt det har været mig muligt, har gjennemgaaet de Punkter i Motiverne, som jeg har fundet Anledning til at udtale mig om, skal jeg tillade mig at henlede det høitæredes Things Opmærksomhed paa en Erklæring af Ingenieurmajor Sjørgensen; den lyder saaledes: „Erfaring i 1849 viste, at Strib ikke kunde benyttes som Overfartssted til Fredericia, da det i temmelig høi Grad for-

urroliges af et ved Stranden, Osten for Erritsø, anlagt Batteri. Der blev derfor bygget en Landgangsbro 2—300 Alen Osten for Strib ved den saakaldte Nøilemose, her var man heller ikke uanfægtet af den sjenkelige Ild, hvorfor der anlagdes endnu en Landgangsbro i Baaringvig. Det vil altsaa heraf let indsees, at de militære Fordringer under en Beleiring ikke kunne ventes tilfredsstillende af en ved Strib eller tæt Vesten derved udmundende Sernbane. En ved Strib endende Sernbane vil vel, inden en Beleiring, kunne være tilhjælp ved Fæstningens Forsyning med Materiel og Personel, men denne Hjælp vil efter min For- mening kunne ydes ogsaa af den ved Middelfart endende Sernbane, efter som der i ethvert Fald nødvendigtviis maa anvendes Dampskibe til Overfarten og det da neppe kan være saa overmaade væsentligt, om Personel og Materiel ankomme en halv Time tidligere eller senere. Overfarten ved Middelfart er (saaledes som det af Kommunalbestyrelsen anføres) ganske anderledes beskyttet for Storm og Bølgeslag end det for Nordostvinden aldeles blottede Strib. Da Farvandet ved Middelfart er smalle end ved Fredericia, saa ere Strømningerne det første Sted stærkere og Farvandet som Følge deraf i meget høiere Grad frit for Sis. Disse sidste Omstændigheder ere efter min Formening Grunden til, at Hovedoverfarten over lille Vest igjennem Aarhundreder er gaaet over Middelfart, og Dampkraftens Anvendelse kan vel have en Deel af de Mangler, som klæbe ved de andre Overfartssteder, men den vil sikkerlig aldrig kunne forhindre, at Middelfart fremdeles igjennem Aarhundreder vedbliver at være det bedste Overfartssted. Jeg troer derfor ikke, at der bør være Tale om at lade den sjeneste Hovedbane gaae til Strib istedetfor, som bestemt, til Middelfart.“

Det høie Thing vil saaledes have hørt, hvorledes en Mand, der maa antages at have særdeles Kjenbskab til disse Forhold, dømmes derom, og det tør vist antages, at han er en ligesaa stor Autoritet i dette Spørgsmaal, som hvilkensomhelst anden af Regjeringen til at undersøge disse Forhold beklædet Person. — Jeg skal dernæst tillade mig at henlede det høitæredes Things Opmærksomhed paa endel